

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
Διὰ τὰ δημόσ. ἔ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δουτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγένοι
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Πολλοὶ τῶν φίλων τοῦ ἀειμνήστου Ἑπαμεινώνδα Δεληγεώργη ἐπιθυμοῦσι βεβαίως νὰ προσκτήσωνται τὴν εἰκόνα τοῦ διαπρεποῦς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ῥήτορος, τὴν βιογραφίαν αὐτοῦ καὶ τὸ σύνολον τῶν πολιτικῶν του λόγων.

Τὴν περὶ τούτων συλλογὴν εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον ἐπεχείρησαν νὰ ἐκδώσωσιν ἐν Ἀθήναις οἱ κύριοι Γ. Χ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ καὶ Δ. Ε. ΠΑΙΟΠΟΥΛΟΣ ὑπὸ τὸν τίτλον:

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ ΛΟΓΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

μετὰ προλόγου, διασαφητικῶν σημειώσεων,
εἰκόνας καὶ βιογραφίας τοῦ ῥήτορος.

Ἡ συνδρομὴ τοῦ βιβλίου ὠρίσθη διὰ τὴν ἡμεδαπὴν εἰς δραχμὰς νέας πέντε, διὰ δὲ τὴν ἀλλοδαπὴν εἰς φράγκα ἀργυρᾶ πέντε. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τὸ περίσσευμα διατεθῆσεται πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου, ἢ ἐν Μεσολογγίῳ ἢ ἐν Ἀθήναις. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ προσελθέτωσαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Πανόπης» ἢ ἀποτανθῆτωσαν εἰς τὸ κεντρικὴν γραφεῖον τῆς ἐκδόσεως τῶν λόγων Δεληγεώργη — εἰς Ἀθήνας.

Ἐντὶ πάσης ἄλλης δημοσιογραφικῆς ὕλης καταχωρίζομεν τὴν πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Δήμου ἡμῶν ἐκθεσιν τοῦ Δημαρχοῦντος παρέδρου κ. Μανουῆλ Κ. Ζερβουδάκη, ἀφορῶσαν τὰ λιμενικὰ τῆς νήσου ἡμῶν.

Πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.

Κατὰ τὴν δοθεῖσαν ὑμῖν προηγουμένως ὑπόσχεσιν σπεύδω νὰ παράσχω τὰς κατωτέρω περὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων πληροφορίας.

Ὅς εἶναι γνωστὸν ὑμῖν ἡ κατασκευὴ προκουμαίας πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἡμετέρου λιμένος ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν ἀνέμων, ἤρξατο δυνάμει τοῦ νόμου ΡΑΗ' τῆς 7 Αὐγούστου 1849, δαπανηθειῶν πρὸς τοῦτο ἄχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1878, δρ. 994,598,68, κατὰ τοὺς σχετικὸς ἀπολογισμοὺς τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λιμένος. Καὶ ἐπετεύχθη μὲν ἐν μέρει ἡ ἐξασφάλισις τοῦ λιμένος, ἀλλ' οὐχ ἤττον ὁ χώρος αὐτοῦ θεωρεῖται ἀνεπαρκὴς διὰ

τὰς ἀνάγκας τῆς ναυτιλίας ἐν γένει, καὶ ἰδίως τῶν ἀτμοπλοίων ταχυδρομικῶν ἐταιριῶν, ἅτινα προσορμιζόμενα ἐνταῦθα δι' ὀλίγας μόνον ὥρας, εἶναι ἠναγκασμένα ν' ἀγκυροβολῶσιν οὕτως, ὥστε ἡ ἐξοδος αὐτῶν νὰ ᾖ εὐχερὴς καὶ ταχεῖα. Διὸ πάντες ὠμολόγησαν τὴν ἀνάγκην τῆς προεκτάσεως τῆς προκουμαίας, ἵνα καὶ ὁ χώρος τοῦ λιμένος μεγεθυνθῇ καὶ ὁ ἐν αὐτῷ σάλος τῆς θαλάσσης καταστῇ ἀσθενέστερος.

Καὶ ἐτέρα δέ τις ἀνάγκη πρὸ πολλοῦ παρετηρήθη, ὡς ἐνθυμείσθε. Ἡ πάκτωσις τῶν πλοίων ἐτελεῖτο πρότερον ἐπὶ τῆς κάτωθεν τοῦ δημοτικῆς κρεωπωλείου παραλίας, ἀλλὰ τοῦτο παρεῖχε δικαίως ἀφορμὰς φόβου πυρκαϊᾶς, διὸ, κατέχοντος ὑπὸ μίσθωσιν τοῦ ἡμετέρου Δήμου τὸν γῶρον τοῦ παλαιοῦ λοιμοκαθαρητηρίου, ἀπεφασίσθη ἡ ἐκείσε μεταθέσις τοῦ πακτωτηρίου (ἴδε ψηφίσμ. ὑπ' ἀριθ. 137 τοῦ 1855, 199 καὶ 219 τοῦ 1856, 336 τοῦ 1857 καὶ 363 τοῦ 1858) ἐκδοθέντος περὶ τούτου καὶ Β. Διατάγματος τῆς 9 Ἰουνίου 1856, δι' οὗ ἐπετρέπετο ἡ κατασκευὴ τοῦ πακτωτηρίου διὰ δανείου, λαμβανομένου ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ κατατεθειμένων χρημάτων τῆς προκουμαίας. Ἡ πρὸς τέλει τοῦ ἔργου τούτου δαπάνη προϋπελογίσθη εἰς δραχ. 46,909.80 ὑπὸ τοῦ Νομομηχανικοῦ Μ. Γεωργαντᾶ, κατόπιν δὲ θεωρηθέντος ἀναγκαίου, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πλοίων, νὰ γείνη προκουμαία, οὐχὶ ἐξήκοντα μέτρα, ὡς πρότερον εἶχεν ἀποφασισθῆ, ἀλλ' ἑκατὸν τριάκοντα καὶ πέντε μέτρων μήκους, ἡ τοῦ ὄλου ἔργου δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς δραχ. 172,917. Ἀπέναντι δὲ τούτων ἐδαπανήθησαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1857—1864 ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Δήμου δραχ. 75,931.04, ὑπενοικιασθέντος τοῦ γηπέδου τοῦ παλαιοῦ λοιμοκαθαρητηρίου πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοΐαν διὰ δραχ. 2,500 τὸ ἔτος, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 31,380 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Δ. Δαυτῆδ, γενομένου τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1860. Ἀλλ' ἡ ὑπενοικίασις αὕτη ἀπῆρθε τῇ Κυβερνήσει, ὡς γενομένη ὑπὸ τοῦ Δήμου λόγῳ δῆθεν κερδοσκοπίας, ἐνῶ πράγματι οὐδὲν ἄλλο ἐσκοπεῖτο δι' αὐτῆς, εἰμὴ ἡ αὐξήσις τῶν πόρων τοῦ ταμείου πρὸς περὶ τῶν ἔργων τοῦ πακτωτηρίου. Πολλὰ διημιέθησαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔγγραφα μεταξὺ τοῦ Δήμου καὶ τοῦ Ἰπουργείου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1860 ἄχρι τοῦ 1873, ὅτε, ὑπουργοῦντος τοῦ ἀειμνήστου Δ. Χρηστίδου, εἰσῆχθη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ τῆς πρὸς τὸν ἡμέτερον Δῆμον παραχωρήσεως τοῦ μνησθέντος γηπέδου, καὶ τῆς ἀναγκαίας ἐκτάσεως

πρὸς ἰδρυσιν πακτωτηρίου· ἀλλ' ἀτυχῶς τὸ νομοσχέδιον μετὰ τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν ἐγκατελείφθη, μάταιαι δὲ ἀπέβησαν αἱ προσπάθειαι τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς πρὸς ὀριστικὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ. Ἐκ τούτου δὲ ἀνεστάλη καὶ ἡ πρόοδος τοῦ ἔργου, διότι ἄλλως ἐκινδύνευεν ὁ Δῆμος νὰ ὑποστῇ πᾶσαν τὴν δαπάνην, χωρὶς νὰ δικαιούται νὰ λαμβάνῃ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λιμένος, τοῦ Δημάρχου κ. Δαμαλά καὶ τοῦ Νομάρχου Ἀναργύρου, ἐκ τῆς πακτώσεως τῶν πλοίων ὑπολογισθεῖσαν ἐτησίαν ἐκ δραχ. 7,000 κατ' ἐλάχιστον ὄρον πρόσδοτον, δυνάμει κανονισμοῦ συνταχθέντος ὑπὸ τῶν κυρίων Ἀμβροσίου Θ. Ῥάλλη καὶ Γ. Μπούμπουλη, κατὰ παραγγελίαν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Τὰ ἔργα τοῦ ἡμετέρου λιμένος καὶ τὰς ἐν γένει ἀνάγκας αὐτοῦ ἐξήτασεν ἐπισταμένως κατὰ τὸ ἔτος 1873 ὁ διευθυντὴς τῶν λιμενικῶν ἔργων τῆς Μασσαλίας καὶ ἀρχιμηχανικός κ. Pascal, προσκληθεὶς ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, συνέταξε δὲ ἐκτενὲς ὑπόμνημα, ὅπερ σὺν τοῖς ἄλλοις ὑποβάλλω ὑμῖν μετὰ τῶν σχετικῶν διαγραμμάτων. Ὡς θέλετε παρατηρήσῃ, ὁ εἰδικὸς οὗτος ἀνὴρ γνωμοδοτεῖ: α') Ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ προκυμαία δέον νὰ ἐκταθῇ ἐπὶ ἑκατὸν εἰσέτι μέτρα μήκους, καὶ ὅτι οὐδὲν ἀτόπημα δύναται νὰ προκύψῃ καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ πλεόν τῶν ἑκατὸν μέτρων προεκτάσεως τῆς προκυμαίας, ὡς τινες ἐφοβήθησαν· οὕτως ὁ κυρίως λιμὴν ἀπὸ 22 ἑκταρίων ἐκτάσεως θέλει λάβῃ ἑκτασιν 28 ἑκταρίων, ἑκάστου ἑκταρίου ἰσοδυναμοῦντος πρὸς 10,000 τετραγωνικὰ μέτρα. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Pascal καὶ ἐντεῦθεν ἐτελέσθησαν περὶ τὰ εἰσοσι μέτρα μήκους. β') Ὅτι δέον νὰ κατασκευασθῇ τὸ πακτωτήριον εἰς τὸν ὄρμον τοῦ παλαιοῦ καὶ οὐχὶ τοῦ νέου λοιμοκαθαρητηρίου, διὰ τε ἄλλους λόγους καὶ ἰδίως διὰ τὴν ὑπαρξίν ἐκτεταμένης ὑφάλου κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ νέου λοιμοκαθαρητηρίου, καὶ διὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας βλαβεροὺς ἀνέμους, οἵτινες θὰ καθιστῶσι δυσχερῆ τὸν εἰσπλοῦν καὶ ἔκπλοῦν τῶν πλοίων, ἐὰν τὸ πακτωτήριον ἰδρυθῇ παρὰ τῆ νέῃ λοιμοκαθαρητηρίῳ. Παραλόγους δὲ θεωρεῖ ὁ κ. Pascal τοὺς περὶ πυρκαϊᾶς φόβους τῶν ἀντιλεγόντων, καὶ σπουδαῖον πλεονέκτημα λογιζέται τὴν γειτνίασιν τοῦ πακτωτηρίου εἰς τὰς κατοικίας τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων. γ') Γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ κατασκευασθῇ δεξαμενὴ, πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ἀτμοπλοίων, οὐχὶ ἀποκλειστικῆ δαπάνη τοῦ Δήμου, ἀλλὰ τῆ συνδρομῆ τοῦ Δήμου καὶ τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοίας, καθόσον τὰ ἐκ τῆς δεξαμενῆς ἔσοδα ὑπολογίζει, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν κίνησιν τοῦ ἡμετέρου λιμένος, μικρὰ σχετικῶς πρὸς τὰ δαπανηθησόμενα. Ἄλλ' οὐχ ἥττον φρονεῖ, ὅτι ἡ Σύρος ὀφείλει νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ τὸ ἔργον τοῦτο, ἐὰν θέλῃ νὰ προαγάγῃ τὴν ἐμπορικὴν καὶ ναυτικὴν αὐτῆς εὐημερίαν, θεραπεύουσα ὅσον ἔνεστι τὰς ἀνάγκας τῆς σημερινῆς ναυτικῆς κινήσεως. δ') Ἀναγκαϊότατον προσέτι θεωρεῖ, διὰ τὴν ἰστιοφόρον ἰδίως ναυτιλίαν, τὴν καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς αἰμασίας κήθαρσιν τοῦ λιμένος, μέχρι βάρους πέντε μέτρων, ὑποδεικνύων, ὅτι ἡ πρὸς τοῦτο δαπάνη συντελεῖ εἰς τὴν προέκτασιν τῆς ἐξωτερικῆς προκυμαίας, ῥιπτομένων ἐκεῖ καταλλήλως, κατὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ δεδομένας ὁδηγίας, τῶν ἐκ τῆς καθάρσεως ἐξαγομένων ὑλῶν.

Δι' ἅπαντα δὲ ταῦτα τὰ ἔργα ὑπολογίζει καὶ τὴν δαπάνην ἐκάστου ἐν στοργγύλοις ἀριθμοῖς, ἐπιφυλαττόμενος νὰ συντάξῃ εἰδικωτέρους προὑπολογισμοὺς, ἐὰν σὴν ἐξωτερικὴν προκυμαίαν ὑπολογίζει φρ. 660,000,

συμπεριλαμβάνων μὲν εἰς τὴν δαπάνην ταύτην καὶ τὸ μείζον μέρος ἐκεῖνης, ἥτις θέλει ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν κήθαρσιν τοῦ λιμένος, κατὰ μήκος τῆς αἰμασίας, προσδιορίζων δὲ διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐντελοῦς καθάρσεως φρ. 20,000. Διὰ δὲ τὸ πακτωτήριον ὀρίζει φρ. 650,000, καὶ διὰ τὴν δεξαμενὴν φρ. 1,200,000. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν ὁδηγιῶν καὶ τῶν διαγραμμάτων τοῦ κ. Pascal συντάξαν οἱ ἡμέτεροι δημοτικοὶ μηχανικοὶ εἰδικὸν προὑπολογισμὸν πρὸς προέκτασιν τῆς προκυμαίας τοῦ πακτωτηρίου ἐπὶ εἰκοσιπέντε εἰσέτι μέτρα, ὃν ἐπισυνάπτωμεν ὡδε πρὸς φωτισμὸν ὑμῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτουσι, κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, τὰ ἑξῆς ζητήματα:

Α') Ἄν εἰσὶν ἀναγκαῖα καὶ κατεπιέγοντα τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Pascal ὑποδεικνυόμενα λιμενικὰ ἔργα καὶ ἐὰν πάντα δέον νὰ ἐπιχειρηθῶσι διὰ μιᾶς, ἢ ποῖα ἐξ αὐτῶν νὰ προτιμηθῶσιν· β') ὑπὸ τίνος δέον νὰ ἐπιχειρηθῶσιν, ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς προκυμαίας καὶ εἰς βάρους ἀποκλειστικὸν τοῦ εἰδικοῦ ταμείου αὐτῶν. γ') πόθεν θέλομεν πορισθῆ τοὺς ἀναγκαίους χρηματικούς πόρους· δ') ποῖοί τινες κανόνες δέον νὰ τηρηθῶσιν ὡς πρὸς τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν, ἐὰν ὁ Δῆμος παράσχῃ τὸ ἀναγκαῖον χρηματικὸν κεφάλαιον· καὶ ε.) ποῖα τις μέθοδος εἶναι συντελεστικωτέρα πρὸς ταχυτέραν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ, δηλαδή, ἡ κατὰ μικρὸν ἐκδοσις τῶν διαφόρων ἔργων εἰς ἐργολάβους, ἢ ἡ ἐν συνόλῳ πρὸς φερέγγυόν τινα ἐργολάβον ἢ ἐταιρίαν ἐκδοσις τοῦ συνόλου τῶν ἔργων, ἅτινα ἤθελον κριθῆ ἀναγκαῖα καὶ κατεπιέγοντα.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ζητήματος φρονοῦμεν, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐξωτερικῆς προκυμαίας, ἡ σύγχρονος κήθαρσις τοῦ λιμένος καὶ ἡ συντέλεσις τοῦ πακτωτηρίου εἶναι τὰ μᾶλλον κατεπιέγοντα, ἀφιερμένης πρὸς τὸ παρὸν κατὰ μέρος τῆς δεξαμενῆς, ἥτις κατὰ τὴν ὀρθὴν γνώμην τοῦ κ. Pascal δὲν δύναται ν' ἀποφέρῃ πρόσδοτον ἀνταξίαν τῶν ἀπαιταθησομένων δαπανῶν, καὶ ἥτις μόνον τῆ συνδρομῆ τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοίας εὐλογον εἶναι κατ' αὐτὸν νὰ ἐπιχειρηθῇ. Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ζητήματος, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ἅπ' ἐνὸς μὲν τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν ἀνάγκην τῶν προτεινομένων ἔργων, ἅπ' ἑτέρου δὲ τὸ πενιχρὸν τοῦ εἰδικοῦ ταμείου τῆς προκυμαίας, φρονοῦμεν, ὅτι ἀδύνατον εἶναι νὰ συντελεσθῶσι ταῦτα, ἐὰν μὴ προσέλθῃ ἐπίκουρον τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον, ὅπερ δύναται διὰ τὴν πίστιν, ἥς ἀπολαύει, νὰ εὕρῃ τοὺς ἀναγκαῖουσαν χρηματικούς πόρους. Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου ζητήματος παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ προσφορὰ τοῦ κ. Στεφ. Σουλούδη περὶ παροχῆς δανείου φράγκων 800,000 ἐπὶ τόκῳ μετρίῳ, αἶρει ἐκ μέσου πᾶσαν δυσχέρειαν, καθόσον καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀναγκαῖουσαν κεφαλαίου δὲν εἶναι δύσκολον νὰ πορισθῶμεν, μὴ στερούμενοι τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ τόλου καὶ τοῦ χρεωλυσιῦ χρηματικῶν πόρων, οὓς κατὰ μέγα μέρος παρέχει ἡ ἐτησία πρόσδοτος τοῦ ὑπὲρ τῆς προκυμαίας φόρου, βεβαίως αὐξηθησομένη μετὰ τὴν ἐπιβολὴν φόρου ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν, συμφώνως πρὸς τὰ ὑπ' ἀριθ. 325 τῆς 15 Φεβρουαρίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 6 τῆς 17 Μαΐου ε. ε. ψηφίσματα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἅτινα δυστυχῶς δὲν ἔλαβον εἰσέτι πρακτικὸν κύρος, μὴ ἐκδοθέντος τοῦ ἀναγκαίου Β. Διατάγματος. Τέλος ἐπὶ τοῦ τετάρτου καὶ πέμπτου ζητήματος φρονοῦμεν ὅτι δέον ὁ Δῆμος νὰ προσέλθῃ εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς προκυμαίας καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ κυρίως διευθύνον-

τος τὰ λιμενικά ἔργα καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, ἵνα τὸ ποσὸν τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων ἐκ τοῦ φόρου τῆς προκυμαίας παρασχεθῇ τῷ ἡμετέρῳ Δήμῳ, ἄχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως τοῦ δαπανηθησομένου διὰ τὰ ἀνωτέρω ἔργα κεφαλαίου, ὑποσχομένου τοῦ Δήμου νὰ περαιώσῃ αὐτὰ ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας. Συνάμα δὲ νὰ παρακληθῇ ἡ Κυβέρνησις, ἵνα δωρήσῃ τῷ Δήμῳ τὸ γήπεδον τοῦ παλαιοῦ λοιμοκαθαρτηρίου καὶ τὸ ἀναγκαῖον θαλασσοπέδον, κατὰ τὸ δις ἤδη ψηφισθὲν νομοσχέδιον πρὸς κατασκευὴν τοῦ πακτωτηρίου, ἐπιτροπομένου συνάμα τῷ Δήμῳ νὰ κανονίσῃ, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου, τὰ δικαιώματα, ἅτινα μετὰ τὴν τέλεσιν αὐτοῦ θὰ εἰσπράττωνται ἀπὸ ἐν ἑκαστον πλοῖον, εἰσερχόμενον ἐν αὐτῷ πρὸς πᾶκτωσιν.

Ἡ ἐν συνόλῳ δὲ καὶ οὐχὶ κατὰ μέρος ἐκδοσις τῶν ἔργων εἰς ἐργολαβίαν φαίνεται μοι προτιμότερα, λαμβανόμενων τῶν ἀναγκαίων ἐγγυήσεων παρὰ τοῦ ἐργολάβου, διότι καὶ ταχύτερον τὰ ἔργα δύνανται νὰ συντελεσθῶσι, ἔλλειπουσῶν τῶν χρονοτριβῶν τῶν κατὰ μέρος μισθώσεων, πρὸς δὲ καὶ οἰκονομικώτερον, διὰ τὰ πολλὰ πρὸς οἰκονομίαν πλεονεκτήματα, ἅτινα κέκτηται ὁ δυνάμενος νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ ὅλον.

Αὕτη εἶναι ἡ ἡμετέρα γνώμη, ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰ ἀφορώμενα τὴν θέσιν ἐν ἣ ἔπρεπε νὰ γείνη τὸ πακτωτήριον καὶ ἑτέρα ἐπικρατεῖ γνώμη, καὶ ὑπὲρ ταύτης συνηγορεῖ ἑτέρα ἔκθεσις, παρὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου διορισθείσης ἐπιτροπῆς ἵνα συνεργασθῇ μετ' ἐμοῦ συντεταγμένα, ἀπόκειται τῷ Συμβουλίῳ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν κρεῖττονα καὶ νὰ ψηφίσῃ τὰ τῷ Δήμῳ συμφέροντα, ἅτινα θέον νὰ συντελεσθῶσιν ὅσον ἔνεστι τάχιον διὰ τὸ ἐπεῖγον τοῦ χρόνου καὶ τὸν εὐνοϊκὸν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα τῶν περιστάσεων.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 16 8βρίου 1979.

Ὁ Δημαρχῶν Πάριδος Μ. Κ. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ὁ γ' νόμος τοῦ 1873 ἐπέβαλεν ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἀλεύρων φόρον 7 λεπτά κατ' ὀκτῶν, ἐπεβαρύνθη δὲ τὸ εἰσαγωγικὸν τοῦτο τέλος καὶ διὰ τοῦ προσθετοῦ φόρου μὲ λεπ. ἐν καὶ 40 0/0. Ἡ ὑπέρογκος αὕτη φορολογία ἐνῶ ἀφ' ἐνός ἀποκλείει τὰς θύρας εἰς τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄλευρα, καθιστᾷ εὐπρόσιτον τὸν σῖτον. κατὰ δύο λεπτά καὶ ἑλαττον κατ' ὀκτῶν φορολογούμενον. Τοῦτου ἔνεκα οἱ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐργαστασιάρχαι, οἱ τὸν σῖτον εἰς ἄλευρα μεταποιῶντες, εὐκόλως συνεννοούμενοι ὑπερτιμῶσιν αὐτὸν, καθὼς γινώσκουσιν ὅτι ἔτοιμα ἄλευρα δὲν συμφέρει νὰ εἰσαχθῶσι, διότι ἐπιβαρύνονται διὰ τετραπλασίου εἰσαγωγικοῦ τέλους. Τὸ ἄνισον τοῦτο τῆς φορολογίας μέτρον, βεβαίως ὑπηρετήθη ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ὑποστηρίξεως τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ὑπὲρ ἧς πᾶς Ἕλλην ἐνδιαφέρεται. Ἄλλ' ὅταν οἱ ἐργαστασιάρχαι τῶν ἀλευροποιείων, εὐκόλως συνεννοούμενοι παρηνωρίζουσι τὴν εὐεργετικὴν δι' αὐτοῦ, ταύτην διάταξιν τοῦ Νόμου, τότε κατ' ἀνάγκην πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ ζητήσῃ νὰ ἐξομοιωθῇ ὁ φόρος τῶν ἀλεύρων πρὸς τὸν τοῦ σίτου, ὅπως εἰσάγωνται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄλευρα καὶ ἐπέλθῃ μείζων μεταξὺ τῶν ἀρτοποιῶν ἀνταγωνισμός. Τὴν ἀνάγκην ταύτην συνιδῶν καὶ ὁ δημαρχῶν Πάριδος κ. Ζερβουδάκης ἐπέβαλεν εἰς τὴν Β. Νομαρχίαν αἴτησιν ταιαύτην (*), παρακαλῶν ἵνα ὡς τάχος θεραπευθῇ τὸ ἄνισον τοῦτο τῆς

(*) Σ. Σ. Π. Εὐχαρίστως ἀνέγνωμεν χθὲς ἐν τῷ Ἄερμῳ ὅτι ὁ κ. Νομάρχης οἶκθεν προέβη εἰς τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο διὰ τὴν ἄπορον τάξιν τῆς πόλεως ἡμῶν μέτρον.

φορολογίας διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ. Νόξιν διδόντες περὶ τοῦτου τῇ ἐγχωρίῳ δημοσιογραφίᾳ καὶ τοῖς ἀντιπροσώποις τῆς ἐπαρχίας, παρακαλοῦμεν νὰ συμπράξωσιν ὅλοι ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τούτου ἀγαθοῦ.

— Ἰκανὸς ἀριθμὸς συμπολιτῶν μας διεβίβισαν πρὸς τὴν Δημαρχίαν ἀναφορὰν περὶ συστάσεως γυμναστηρίου ἐν Ἐρμουπόλει καὶ διορισμοῦ διδασκάλου ἐν αὐτοῖς τοῦ κ. Ἰωσήφ Δ. Σάλβη, διδασκάλου ἀνεγνωρισμένου, σύμφωνα πρὸς τὸ πρῶν πτυχίον. Τὸν κ. Σάλβην διατελέσαντα ὡς τοιοῦτον ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ, πιστεύομεν ὅτι θέλει ὑποστηρίξῃ ὁ κ. Δημαρχος, συμπληρῶν διὰ τοῦτου, ἐὰν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπιψηφίσῃ τὴν διὰ τὰ γυμναστήρια καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ ἀπαιτούμενην δαπάνην, μίαν σπουδαίαν ἔλλειψιν τῆς παιδαγωγίας, ὑπὲρ ἧς τόσα μὲν ἔγραψαν καὶ γράφουσιν ἅπανσαι αἱ ἐφημερίδες τοῦ Κράτους, ἰκανῶς δὲ ἀνεπτύξε τὸ θέμα τοῦτο ὁ κ. Βασιλάδης ἐν τῇ γενικῇ τῶν Συλλόγων συνελεύσει τοῦ ἔνεστ. ἔτους. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ἥτις ἀντὶ μικρᾶς δαπάνης θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν γενικὴν τῶν παιδῶν καὶ τῶν ἐφθῶν τῆς πόλεως ἡμῶν εὐεξίαν θέλει τύχῃ θερμῆς ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν ἐκείων, ὅσοι νοοῦσιν ὅτι ἡ Γυμναστικὴ καὶ τὰ ἀτελέστερα καὶ ἀσθενέστερα τῶν σωμάτων ἀποκαθιστᾷ εὐρωστὰ καὶ ἰκανὰ νὰ ἀντίσχωσι πρὸς πάσας τὰς νόσους καὶ τὰ ἄλλα δεινὰ, ἰδίως δὲ λυσitteλεῖ καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων, διότι νοῦς ὕγιης εἰς μόνον τὰ ὕγιη σώματα νὰ ἐνοικήσῃ δύναται.

— Τῷ Ἄερμῳ εἰς τὰς περὶ τοῦ Ξένου καὶ τῆς ἈΠηνόπης κρίσεις του θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἀπαντήσωμεν, καθὼς αὐτὴ ἡ κρίσις αὐτοῦ περιέχει προκαταβολικῶς τὴν ἀπάντησιν ἡμῶν. Ἐν τοσοῦτῳ ἐπαναλαμβάνομεν λέγοντες ὅτι διαφέρει πολὺ τὸ νὰ ἐννοῇ τις ὅτι ἐξαπατᾶται καὶ ἐμπιζέται, καὶ ὁμῶς νὰ ὑποκρίνεται ὅτι τάχα δὲν τὸ ἐννοεῖ, καὶ τὸ νὰ λέγῃ καθαρὰ τῷ θέλοντι νὰ κατεριωνεῖται αὐτοῦ διὰ μύθων, ἔχουμε παρητημένον διότι δὲν ἔχω ὄρεξιν νὰ διώω σκιάς.

— Ἡ συνάδελφος Ἀθήνων πολὺ ἀδεξίως ἐπελάβετο τῆς συνηγορίας ὑπὲρ τοῦ τηλεγραφητοῦ Τήνου κ. Ἀσκαθάρου, τολμῶσα νὰ φρονῇ ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ ἰδίως οἱ τηλεγραφηταί, δύνανται νὰ ἀπουσιάζωσι τῶν θέσεων αὐτῶν εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς. Νομίζομεν δὲ ὅτι ἡ Ἀθήνων δὲν ἀγνοεῖ διὰ τί ὁ κ. Ἀσκαθάρος ἦλθεν ἐνταῦθα, καὶ τί ἐπραξεν, ἐπομένως τὸ νὰ πλατῆ τῇ μύθους, ὅτι δῆθεν ἦλθεν ἐδῶ πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς βαρέως πασχούσης ἀδελφῆς του, εἶναι ἐν πολὺ ἀστεῖον ἐπιπόνημα. Ἐν τοσοῦτῳ ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι δὲν ἄστειον μὲν τί ἦλθε νὰ κάμῃ ἐνταῦθα ὁ κ. Ἀσκαθάρος, καὶ τοῦ διετριψέ κατὰ τὸ διάστημα τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, ἐνταῦθα διαμένων. Ἄλλ' ὅλα ταῦτα μετὰ μιᾶς μεγάλης ἐκθέσεως, ἰκανῶς περιέργου, θέλομεν δημοσιεύσῃ ὅταν ὁ χρόνος ἐπιστῇ, καὶ ἂν μὴ νομίζῃ ὁ κ. Ἀσκαθάρος ὅτι ἐπὶ ῥόδων τὸν ἀφήκαμεν νὰ κοιμᾶται.

— Λιμὸς ἐν τῇ Γυναικεῖα μονῇ Τήνου! — Οἱ ἐπιτροποὶ τῆς Βυαγγελιστρίας Τήνου, οἱ ἅγιοι οὗτοι ἐπίτροποι καλοῦμενοι, κεχλωμένοι διότι οἱ συγγενεῖς τῶν περιθαλπομένων παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ Καθιδρύματος καλογραίων δὲν ἔδωκαν λευκὴν ψῆφον τῷ συναδελφῶ των κ. Α. Ἀρόσω κατὰ τὰς δημαρχίας ἐκλογάς, κατεδικάσαν εἰς τὸν δι' αἰτίας θάνατον τὰς ἀναιτίους μοναστρίας τῆς εἰρημένης μονῆς πρὸ ἑξ μηνῶν. Ἦδη δὲ ἐπειδὴ οἱ αὐτοὶ συγγενεῖς τῶν εἰρημένων καλογραίων κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογάς δὲν ἔδωκαν λευκὰς ψήφους ὑπὲρ τοῦ κ. Παξιμάδου, τελείως ἀπέκοψαν καὶ ὅτι ἀπὸ ἐντροπῆν τῶν ἀνθρώπων ἐδίδον εἰς τινὰς αὐτῶν. εἶναι εὐγενεῖς καὶ ἀνεξίκακοι εἰς βαθὰν

τηλικούτον οί άγιοι επίτροποι, ώστε τιμωροῦσι τὰς καλο-
γυρίας διὰ τὰ ἀμαρτήματα τῶν σκληροτραχήλων οἰκείων
των. Τί δὲ ἀποκρίνονται αὐταῖς; *Δὲν ἔχμεν*, διότι ὁ
Μαυρομαρᾶς καὶ ὁ *Ζαλῶνης* μᾶς τὰ ἐπῆραν διὰ τὰ κά-
μουρ δρόμους! — *Δὲν ἔχομεν* πηγαίετε γὰρ σὰς δώ-
σουρ οἱ βουλευταὶ σας. Τοῦτου ἕνεκα ἡ Πηρομένη καὶ μία
τῶν συμβούλων τῆς εἰρημένης μονῆς μὴ δυναμένη νὰ δια-
θέρψωσιν ἐξήκοντα κολογρίας λιμωττούσας, καὶ ὑπὸ τῆς
πεινῆς ἐξερχομένης εἰς τὰ παρακείμενα χωρία πρὸς ἐπαιτείαν,
κατέλιπον τὴν Μονὴν καὶ μετεβήσαν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν
ὅπως συλλέξωσιν ὀλίγα χρήματα καὶ ὀλίγα τρόφιμα πρὸς
συντήρησιν αὐτῶν καὶ ἀποδόξην τοῦ ἐκ τῆς βυυλιμάσεως
θανάτου. Κεῖνται ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς Συνόδου
τόσοι ἐπίσημοι περὶ τῆς καταστάσεως ταύτης ἐκθέσεις τῆς
Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν διὰ τί ἡ τόση ἀδιαφορία.
Ἐν τοσούτῳ αἱ κυρίαὶ τῆς πόλεως ἡμῶν ἄς λάβωσιν οἶκτον
διὰ τὰ ἀτυχῆ ταῦτα πλάσματα, τὰ ἀναξιοπαθούντα καὶ
τόσον ἀσπλάγγως παρ' ἀνθρώπων σκληρῶν διωκόμενα.

Σύνταξιν ἐφημερίδος «Πανόπης».

Ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς διαδίδεται ὅτι ἕνεκα τῆς μικρᾶς πα-
ρακαταθήκης τῶν σιτηρῶν θὰ ἐπέλθῃ ἔλλειψις ἄρτου, δημο-
σιεύσατε, παρακαλοῦμεν, τὰς κατὰ τὴν παρ' ἡμῶν γενομένην
καταμέτρησιν εὐρεθείας ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν ἐργοστασίων
ποσότητος σιταλεύρου, ὡς καὶ τ' ἀναμενόμενα φορτία σίτου,
πρὸς ἡσυχίαν τοῦ κοινοῦ.

	Κοιλὰ	Κοιλὰ
Νικολιάς ἔ Μαζῖνος ἐνταῖς ἀποθήκαις	16,000	ἀναμένει 14,000
Γ. Βέλτσος	» »	» 23,500 » 30,000
Ν. Χειλάς	» »	» 10,000 » 46,500
Σταύρος Χρυσός	» »	» 10,000 » 20,000

Ἐν ὅλῳ » 59,500 καθ' ὅσον 110,500
(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἀστυνομίας).

Ἐν ΧΑΝΙΟΙΣ, 4 Ὀβρίου 1879.

Κύριε Σურτάκτα.

Καταχωρίσατε παρακαλῶ τὴν πρὸς τὸν Ἰωάννην Ξενο-
δάκη ἀπάντησίν μου ἐν ταῖς στήλαις τῆς ἀξιοτίμου ἐφη-
μερίδος σας, ἀφοῦ δὲν κατορθώθῃ ἡ δημοσίευσις αὐτῆς διὰ
τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἡ «Κρήτη» κατὰ τὴν
πρόσκλησιν αὐτοῦ. Νομίζομεν ὅτι ἡ ἐφημερίς «Κρήτη» δὲν
εἶναι ὄργανον ὑβερολογίας τοῦ φίλου τοῦ κ. Τανταλίδου καὶ
τῶν περὶ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' ἀνήκει τῷ τόπῳ ἐν ᾗ ἕκαστος
Κρῆς δικαιούται νὰ δημοσιεύῃ τὰς ἰδέας του ἐνυπογράφως
μάλιστα καὶ ὑπ' εὐθύνην του. **Ω. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.**

Ἐν ΧΑΝΙΟΙΣ, 4 Ὀβρίου 1879.

Πρὸς τὸν Κύριον Ἰω. Ξενοδάκη.

Ἀνέγνων τὴν πρόσκλησίν σας· διὰ σὲ ἡ περιφρόνησις ἦτο
τὸ καλλίτερον· ἐπειδὴ ὁμῶς ἐνδέχεται ἡ σιωπὴ μου νὰ πα-
ρεξηγηθῇ ἀπὸ σὲ τὸν ἴδιον καὶ τοὺς τυχόν ἀγνοοῦντάς σε,
σοὶ παρατηρῶ πρῶτον ὅτι ἡ πρόσκλησίς σου, μ' ὄλον ὅτι εἶ-
ναι προῖον μεμελετημένου σχεδίου, ἔχει τι τὸ βλακῶδες καὶ
τὸ ἀνόητον· τρεῖς ψῆφοι ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τρεῖς ὑπὲρ σοῦ θὰ
ἀφήσωσι τὸ ζήτημα ἄλυτον καὶ τότε θὰ ἦναι ἀναγκαῖα ἡ
ψῆφος τοῦ ἐκ μηχανῆς θεοῦ, ὅπερ ἄτοπον εἰς τὴν σημερινὴν
ἐποχὴν· δεύτερον σοὶ παρατηρῶ ὅτι, τῆς ὑποθέσεως οὗτης κα-
θαρῶς ποινικῆς, ὀρεῖσαι νὰ ἀποδείξῃς πρῶτον διὰ τῆς ἐν Ἀ-
θήναις ἀρμοδίας εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ διατρι-
βογράφος καὶ ἔπειτα νὰ μὲ ἐναγάγῃς εἰς τὰ ἀρμόδια δικα-
στήρια τοῦ τόπου· διότι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, πολὺ εἶναι ἡ σύ-
στασις ἰδίου δικαστηρίου διὰ τὸ ἐξοχὸν ἀτομόν σου, καθὼς
γνωστόν· ἄλλως τε δὲ συμεριζῆμαι πληρέστατα τὴν κοι-
νῶς ὁμολογουμένην κατάχρησιν ἐκ μέρους σας, χρημάτων προ-

ωρισμένων δι' ὑψηλοῦ σκοποῦ χρῆσιν καὶ ἀνερχομένην εἰς πο-
σότητα ἀκριβῶς τόσην, ὅσην ἔλαβεν ὁ Ἰούδας ὅπως παρ-
δώτῃ τὸν Ἰησοῦν. Ὅσον δ' ἀφοῖα τὴν μακροθυμίαν σου, τὸ
ἄπειρον ἔλεος καὶ τὴν ἀνήκουστον εὐσπλαγγίαν σου, φυλά-
ξατε ταῦτα δι' ἄλλας χρείας. Τοῦτου δὲ μὴ γενομένου, δι-
καιοῦμαι νὰ φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ διδαχθῆς νὰ μὴ κάμνῃς
χρῆσιν ὀνομάτων τόσον ἀπλοϊκῶς, καὶ νὰ σὲ θεωρῶ ὡς τοι-
ούτον τοιούτον καὶ τοιούτον. **Ω. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.**

Υ. Γ. Παρέλειψα νὰ σοῦ εἶπω ὅτι τὸ διοικητικὸν Συμ-
βούλιον σὲ ἀπεκάλεσεν ἐπίσημως κλεπτὴν καὶ καταχροστὴν,
καὶ ἐπομένως ἀνάξιον τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν πρὸς αἴσχος
τῆς δυστυχούς Κρήτης κατέχεις. **Ὁ ἴδιος.**

ΠΡΑΚΤΕΙΟΝ 15 Ὀκτωβρίου 1879.

Ἀξιότιμε κ. Σურτάκτα τῆς «Πανόπης».

Παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστοῦμενος καταχωρίσητε τὰ ἐ-
πόμενα εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν ἐφημερίδος.

Θεωρῶ ἑμαυτὸν εὐτυχῆ ἀποστέλλον ὑμῖν τὴν συνημμένην
δῆλωσιν τῆς κυρίας Ἀννης Ἀργυράκη, διὰ τῆς ὁποίας ἀπο-
δεικνύεται ἡλίω φαινότερον ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ κυρίου Ἰωάν-
νου Ξενοδάκη κείται πολὺ ὑπεράνω τῶν ἀγεγῶν συκοφν-
τιῶν καὶ κακοήθων ὑπανιγμῶν ἀνθρώπων τινῶν, οἵτινες διὰ
τῶν ὀλίγων γραμμῶν ἄς ἐδημοσίευσαν ἐν τινι φύλλῳ τοῦ
«Βραδῦ», ἐνόμισαν ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ κηλιδώσωσι τὴν ὑ-
πόληψιν τοῦ πάσης ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης ἀξίου κυρίου τοῦ-
του. Εὐτυχῶς αἱ ὀλίγαι αὐταὶ γραμμαὶ ἔσχον ὄλω· τούναν-
τίον τοῦ προσδοκωμένου ἀποτελέσματος, διότι ἐξ αὐτῶν, δη-
θείσης ἀφροσύνης, ἡ ἀξιοσέβαστος κυρία Ἄννα Ἀργυράκη ἐνό-
ησεν ὅτι ἔγεινε θῦμα τῶν ἀνάνδρων παθ. ἀτομικῶν τινῶν
ἐχθρῶν τοῦ κ. Ξενοδάκη, ὅστις ταύτην ἠθικῶς πολλάκις συ-
νέδραμεν, καὶ τὸν ἀοίδιμον σύζυγόν της εἰς πολλάς περι-
στάσεις ὑπεστήριξεν, ὡς ἡ ἴδια ἐν τῇ δηλώσει της ὁμολογεῖ.

ΙΩΣΗΦ ΚΟΡΠΗΣ.

ΠΡΑΚΤΕΙΟΝ 9 Ὀβρίου 1879.

Κύριε Σურτάκτα τοῦ «Ἐρμού».

Μετὰ πολλῆς τῆς λύπης εἶδον κάτωθεν τῆς πρὸ ἡμερῶν
ἐν τῇ ἀξιοτίμῳ ἐφημερίδι σας δημοσιευθείσης δηλώσεώς μου,
ὑποσημειώσιν τινα, καθαπτομένην τῆς τιμῆς τοῦ κ. Ἰωάννου
Ξενοδάκη, πρὸς δὲ τρέφω ἀπερίοριστον ὑπόληψιν καὶ πρὸς
τὸν ὁποῖον ἐξέφρασα καὶ πάλιν ἐκπράζω δημοσίᾳ τὴν ἐθεο-
μον εὐγνωμοσύνην μου δι' ὅσα ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τοῦ μακαρίτου
συζύγου μου εἰργάσατο. **ANNA X. ΑΡΓΥΡΑΚΗ.**

Ἀριθ. 505.

Τὸ ἐμπορικὸν τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον κλπ.

Διὰ ταῦτα:— Δεχόμενον τὴν ἀπὸ 19 Ἰουλίου ε. ε. αἴ-
τησιν τοῦ Δεονάρχου Βάτη, προσωρινοῦ συνδίκου ἐπὶ τῆς
πτωχεύσεως τοῦ Ἀριστ. Ἰσμυρλή.

Ἐπικυροῖ τὸν ἀπὸ 6 Ἰουλίου ε. ε. συμβ. βρασμόν, γεγόμενον
μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος Ἀριστ. Ἰσμυρλή καὶ τῶν δανει-
στῶν του, ἐνώπιον τοῦ Βίσηγητοῦ Ἐποροδικικοῦ Κ. Τσιροπιναῖ.
Κηρύσσει αὐτὸν συγγνωστόν καὶ ἀποκαταστάσιμον.

Ἐπιβάλλει τὰ ἐξοῖα εἰς βάρος τῆς πτωχεύσεως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ τῇ 2 Ὀβρίου 1879.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Ἐδημοσιεύθη δὲ τῇ 4 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Ὑ/γραμματοῦς

Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Μπόρσας.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Σύρος τὴν 8 Ὀβρίου 1879.

(Τ. Σ.) Ὁ Ὑ/γραμματοῦς Γ. Ν. Καντζιλιέρης